

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 30 sierpnia 2024 r.

UH.8361.12.2024

ZPO

Małgorzata Adamiak
DROGERIA GOSIA
HANDEL DETALICZNY ART.
PRZEMYSŁOWE
os. Pod Lipami nr 104G
61-369 Poznań

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) – zwanej dalej „Kpa” oraz art. 36 ust. 1 i art. 41 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 października 2018 r. *o produktach kosmetycznych* (Dz. U. z 2018 r., poz. 2227) - zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na Małgorzatę Adamiak, przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą DROGERIA GOSIA HANDEL DETALICZNY ART. PRZEMYSŁOWE, os. Pod Lipami nr 104G, 61-369 Poznań, NIP: 9720979956 karę pieniężną w łącznej kwocie 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100), w tym:

- I. karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), wynikającą z art. 41 ustawy, za udostępnianie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy;
- II. karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 36 ust. 1 ustawy, za udostępnianie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów kosmetycznych bez oznakowania wykazem składników, co narusza art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. *dotyczącego produktów kosmetycznych* (Dz. Urz. UE L z 2009 r., Nr 342, str. 59 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1223/2009”.

Należność tytułem nałożonej kary strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 23 do 29 stycznia 2024 r., kontrolę w drogerii Gosia, os. Pod Lipami nr 104G, 61-369 Poznań, prowadzonej przez przedsiębiorcę Małgorzatę Adamiak, który działa pod firmą DROGERIA GOSIA HANDEL DETALICZNY ART. PRZEMYSŁOWE, os. Pod Lipami nr 104G, 61-369 Poznań, NIP: 9720979956.

Podczas kontroli dokonano sprawdzenia prawidłowości oznakowania 6 partii produktów kosmetycznych. **Zakwestionowano prawidłowość udostępnienia na rynku 4 partii produktów kosmetycznych:**

1. Mydło w płynie (pompka) CD, kod EAN: 5014697016980, 250 ml, nr partii 170915, podano: data ważności: III.2021
2. Dezodorant spray poranna świeżość 24h ochrona CD, kod EAN: 4045612003724, 150 ml, nr partii 727806DJC, podano: najlepiej zużyć przed końcem: XII.2020
3. Lakier do paznokci Vipera Polka nr 47, kod EAN: 5903587572470, 5,5 ml, nr partii s. 075708220822,
4. Lakier do paznokci Vipera Polka nr 08, kod EAN: 5903587572081, 5,5 ml, nr partii s. 072105230523,

o wartości 60,20 zł, ze względu na brak podania wykazu składników poprzedzonego określeniem „ingredients”, w tym również na opakowaniu zewnętrznym w odniesieniu do 2 partii produktów kosmetycznych wymienionych w poz. 3 i 4, co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia nr 1223/2009. Wyżej wymienione kosmetyki posiadały na opakowaniu symbol określony w załączniku VII pkt 1 do rozporządzenia nr 1223/2009 (symbol „odesłanie do załączonej informacji”), jednak w miejscu sprzedaży przy produktach nie załączono ani nie doczepiono informacji w postaci ulotek, etykiet, taśm, metek czy kart zawierających wykaz składników.

Ponadto, produkty kosmetyczne wymienione w pozycjach 1-2 udostępniono do sprzedaży po upływie ich daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 5 ustawy, produkty kosmetyczne udostępnia się na rynku do upływu daty minimalnej trwałości.

W myśl art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1223/2009, dystrybutorzy, w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku, działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Jak wynika z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, dystrybutorzy zobowiązani są do sprawdzenia, m. in. czy podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a, e, g oraz w art. 19 ust. 3 i 4 (rozporządzenia nr 1223/2009), a także czy nie upłynęła data minimalnej trwałości. Natomiast jak wynika z art. 6 ust. 3 rozporządzenia nr 1223/2009, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów.

Stosownie do treści art. 41 ustawy, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny po upływie daty minimalnej trwałości, podlega karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł.

W myśl art. 19 ust. 1 rozporządzenia nr 1223/2009, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych, znajdują się następujące, nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje:

- a) imię i nazwisko lub zarejestrowana firma oraz adres osoby odpowiedzialnej,
- b) nominalna zawartość w momencie pakowania,
- c) data, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, a w szczególności pozostaje zgodny z art. 3 ("data minimalnej trwałości"),
- d) szczególne środki ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania, a co najmniej te wymienione w załącznikach III-VI oraz wszelkie inne informacje dotyczące środków ostrożności wymaganych dla produktów kosmetycznych do stosowania profesjonalnego,
- e) numer partii produktu lub oznaczenia pozwalające na identyfikację produktu kosmetycznego,
- f) funkcja produktu kosmetycznego,
- g) wykaz składników.

Zgodnie z treścią art. 36 ust. 1 ustawy, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł.

W związku z powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wszczął postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary pieniężnej z art. 36 ust. 1 oraz art. 41 ustawy, o czym poinformował stronę pismem z dnia 29 lipca 2024 r. znak UH.8361.12.2024, zawierającym pouczenie, że zgodnie z treścią art. 10 § 1 Kpa, strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się, co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a ponadto ma prawo przedstawić swoje stanowisko i wnioski dowodowe w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Strona postępowania, po uprzednim uzgodnieniu terminu wizyty, stawiała się w siedzibie Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w dniu 8 sierpnia 2024 r., składając upoważnienie dla Pana [imię i nazwisko] do reprezentowania w sprawie UH.8361.12.2024 oraz przedłożyła informację o zmianie adresu korespondencyjnego (z dniem 1 października 2024 r.) Ponadto, strona w ramach przysługującego jej prawa, przedstawiła swoje stanowisko w piśmie z dnia 6 sierpnia 2024 r., do którego załączyła dokumentację na poparcie swoich twierdzeń (pismo oraz pozostałe wyżej wskazane dokumenty, zostały dołączone do akt sprawy). Strona wyjaśniła, że przeterminowanie artykułów nastąpiło przed dostawą, a towar został zwrócony do dostawcy po stwierdzeniu nieprawidłowości, na co strona przedstawiła m.in. dokument zwrotu. Według strony, pojawienie się w sklepie przeterminowanego produktu jest wynikiem przeoczenia i błędu ludzkiego, a także nawału pracy w sklepie. Nadto, strona twierdzi, że ulotki zawierające wykaz składników znajdowały się u sprzedawcy i były każdorazowo udostępniane na życzenie klienta, a w związku z pandemią Covid 19 umieściła szybę w wejściu sklepu z komunikatem, że wszelkich informacji dotyczących towarów i cen udziela sprzedawca. Na stole sprzedażowym umieszczono kilka produktów celem zasygnalizowania oferty, a pozostałe produkty znajdowały się w szufladzie wraz z ulotkami informacyjnymi. Strona poinformowała również, że w związku z wystąpieniem problemu z oznakowaniem informacją o składzie

produktów - podjęła decyzję o wycofaniu całego asortymentu do producenta, do czasu właściwego umieszczenia opisu na produkcie, na co dostawca wystawił dokument korekty, który strona załączyła. Strona podniosła dalej, że całość zakwestionowanych towarów ma znikomą wartość i jednocześnie zaprzestano naruszania prawa.

W konsekwencji, strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary i zastosowanie pouczenia na podstawie art. 189f Kpa.

Odnosząc się do stanowiska strony organ ponownie podnosi, iż zgodnie z regulacją art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1223/2009, dystrybutorzy, w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku, działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Jak wynika z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, dystrybutorzy zobowiązani są do sprawdzenia, m. in. czy podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a, c, g oraz w art. 19 ust. 3 i 4 (rozporządzenia nr 1223/2009), a także czy nie upłynęła data minimalnej trwałości. Natomiast kwestionowane lakiery umieszczone były na stole sprzedażowym i były dostępne do sprzedaży, co potwierdził kontrolowany w złożonym oświadczeniu z dnia 23 stycznia 2024 r. w toku kontroli (oświadczenie w aktach sprawy). Pomimo tego, informacja o wykazie składników nie była umieszczona w ich bezpośrednim pobliżu, a schowana w szufladzie i dostępna dopiero na życzenie klienta.

Organ wziął pod uwagę z urzędu treść art. 189f § 1 Kpa, będącego podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie, który stanowi, że „Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie przesłanki, pozwalające na zastosowanie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi w szczególności przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Skoro przedsiębiorca udostępnił na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produkty kosmetyczne po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy, oraz takie, które nie posiadały wymaganego art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzeniem nr 1223/2009 oznakowania, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Sprzedawanie przeterminowanych produktów kosmetycznych stwarza dla konsumentów użytkujących dany produkt realne zagrożenie zdrowia, a nawet życia. Jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków określonych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi. Kosmetyki po upływie daty minimalnej trwałości mogą nie posiadać deklarowanego przez osobę odpowiedzialną działania, co gorsza, mogą stwarzać realną możliwość wystąpienia niepożądanych skutków

ubocznych, m. in. silnych podrażnień skóry, w tym odczynów zapalnych, co może negatywnie wpływać na zdrowie, a w niektórych sytuacjach nawet na życie. Ponadto, upływ terminu minimalnej trwałości produktu kosmetycznego wywiera znaczący wpływ na jego czystość mikrobiologiczną. Dlatego też przepisy rozporządzenia nr 1223/2009 oraz ustawy w bardzo szczegółowy sposób określiły obowiązki nakładane na przedsiębiorców, którzy nie tylko produkują, ale też udostępniają konsumentom produkty kosmetyczne. Niepodanie na etykietach opakowania lub opakowaniu zewnętrznym, czy też w postaci dołączanej informacji wykazu składników, w istotny sposób narusza interes konsumentów i może być dla nich niebezpieczne. Jak wynika z wyjaśnień zawartych w motywie 46 rozporządzenia nr 1223/2009, niezbędna jest przejrzystość w zakresie składników stosowanych w produktach kosmetycznych. Przejrzystość ta powinna zostać osiągnięta poprzez podanie na opakowaniu składników stosowanych w danym kosmetyku. Umieszczenie tej informacji jest szczególnie istotne i pomocne w przypadku osób z wrażliwą skórą czy skłonnością do alergii. Każdy konsument ma prawo do pełnej i rzetelnej informacji o produktach, aby mógł podjąć właściwą decyzję, podczas dokonywania zakupu. Każde dodatkowe działanie konsumenta, podjęte w celu uzyskania informacji o produkcie, może powodować utrudnienia w dokonaniu zakupów, co w konsekwencji może mieć wpływ na zakup produktów niezgodnych z oczekiwaniami konsumentów. Bez znaczenia pozostaje fakt, że wykaz składników kwestionowanych lakierów dostępny był na życzenie klienta. Przepis jasno stanowi, że zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia nr 1223/2009, *„w przypadku mydła, kulek do kąpieli i innych małych produktów kosmetycznych, gdzie ze względów praktycznych nie jest możliwe umieszczenie informacji, o których mowa w ust. 1 lit. g), na etykiecie, metce, taśmie lub karcie lub w załączonej ulotce, informacje te umieszcza się w informacji umieszczonej w bezpośredniej bliskości pojemnika, w którym dany produkt kosmetyczny wystawiony jest do sprzedaży.”* Zatem każdorazowo, udostępniając produkt kosmetyczny do sprzedaży, dystrybutor zobowiązany jest umieścić informację o wykazie składników co najmniej w bezpośredniej bliskości pojemnika, w którym dany produkt wystawiony jest do sprzedaży.

Co więcej, nie można uznać wagi naruszenia prawa za znikomą, ponieważ 67 % skontrolowanych produktów kosmetycznych poddanych ocenie zostało zakwestionowane ze względu na nieprawidłowości.

Jednocześnie, fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli. W myśl wskazanego przepisu art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie – brak bowiem podstaw do sklasyfikowania skali i zakresu naruszeń ujawnionych w przedmiotowej kontroli jako znikome.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Wskazać należy, że strona postępowania została prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się sprawie, nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono wyżej wymienione naruszenia ustawy oraz rozporządzeniem nr 1223/2009. Strona zaprzestała naruszania prawa, nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że, jak wyżej wskazano, udostępnianie na rynku produktów kosmetycznych zgodnie z ustawą oraz rozporządzeniem nr 1223/2009 jest bardzo istotne z punktu widzenia interesów konsumenta oraz jego bezpieczeństwa. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwe usunięcie skutków naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o składzie produktów kosmetycznych, czy zaoferowanie produktów kosmetycznych z zachowaniem minimalnej daty trwałości tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami przedmiotowych produktów, czy nabyli te produkty po upływie minimalnej daty trwałości i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 189d Kpa, tj. wagę i okoliczności naruszenia prawa, częstotliwość niedopełniania obowiązków w przeszłości, uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa, a także działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa, wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła, w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana.

Analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzeby ochrony życia i zdrowia, a także czas trwania tego naruszenia, organ zważył, że w miejscu objętym kontrolą zaopatrywali się konsumenci, a nieprawidłowości stwierdzone w toku kontroli dotyczyły aż

67 % sprawdzonych w toku kontroli produktów kosmetycznych. Przedsiębiorca udostępnił na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produkty kosmetyczne po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy, oraz takie, które nie posiadały wymaganego art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzeniem nr 1223/2009 oznakowania. Przedmiotowe naruszenia, jak już wyżej wskazano są istotne i wprowadzają realne zagrożenie dla konsumenta,

Oceniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku, w następstwie którego ma być nałożona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ uwzględnił okoliczność, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez stronę przepisów ustawy.

Uwzględniając stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa, organ ustalił, że kontrolowany przedsiębiorca jest dystrybutorem zakwestionowanych produktów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w istotę rzetelnego prowadzenia działalności gospodarczej wkomponowane jest posiadanie niezbędnej wiedzy specjalistycznej, obejmującej znajomość przepisów prawa, tj. przepisów ustawy, aktów delegowanych i aktów prawodawstwa wspólnotowego. Obowiązkiem dystrybutorów produktów kosmetycznych jest działanie z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów, a przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, konieczne jest dokonanie jego rzetelnej weryfikacji pod kątem obowiązujących przepisów, m.in. w zakresie kontroli daty minimalnej trwałości czy obowiązków informacyjnych wynikających z art. 19 ust. 1 lit. g oraz wycofanie z obrotu, w przypadku stwierdzenia przez stronę nieprawidłowości. Strona nie dochowała w tym zakresie należytej staranności, ponieważ dopiero w wyniku kontroli oraz wskazania uchybień, strona wycofała produkty z obrotu.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił podjęte przez kontrolowanego działania dobrowolne, podjęte w celu usunięcia skutków naruszenia prawa oraz postawę w toku kontroli. Zakwestionowane produkty zostały odpowiednio wycofane z obrotu.

Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do wysokości korzyści, którą strona osiągnęła lub straty, której uniknęła, iż strona potencjalnie mogła uzyskać takie korzyści lub uniknąć straty, strona prawidłowo poinformowana o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, wskazała jedynie na niewielką wartość zakwestionowanych produktów.

Jeżeli chodzi o przesłankę warunków osobistych strony, organ wskazuje, iż strona prawidłowo poinformowana o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej okoliczności w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w łącznej wysokości 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100)

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

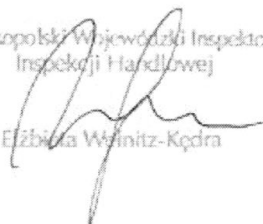
Zgodnie z treścią art. 46 ust. 2 ustawy, wpływy z kar pieniężnych określonych w art. 26-45 ustawy stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić kwotę kary na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu podany w sentencji decyzji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu IVA Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wójcisz-Kędra